

„Och, aká krásna torta!“ zvolala Barborka, keď vošla do kuchyne.

„To je na olovrant?“

„Nie, miláčik, mamička dnes pozvala svojich kolegov a ja som jej nachystal túto chutnú tortu.“

„Je taká úžasná ako z cukrárne,“ povedala Barborka a oblizla sa.

„Môžem svoj kúsok zjesť hneď teraz?“

„Ani nápad! Kúsok ti odložím a dostaneš ho zajtra.“

„Pod', ideme sa na chvíľu
venovať záhradke. A po večeri si
môžeš pozrieť kreslený film, čo ti
požičal Martin,“ povedal ocko.
„To je super!“

Po čase prišla Barborka do kuchyne. Otvorila chladničku, aby si vzala niečo na pitie. A tam, uprostred redkoviek a masla, trónila torta... krásna ockova torta.

„Čo keby som z nej len trošičku ochutnala?“ povedalo si dievčatko. „Nikto nič nezbadá.“

Barborka sa opatrne dotkla prstom torty.

„Mňam, tá je výborná!“ zašepkala a oblizla si z prsta krém.

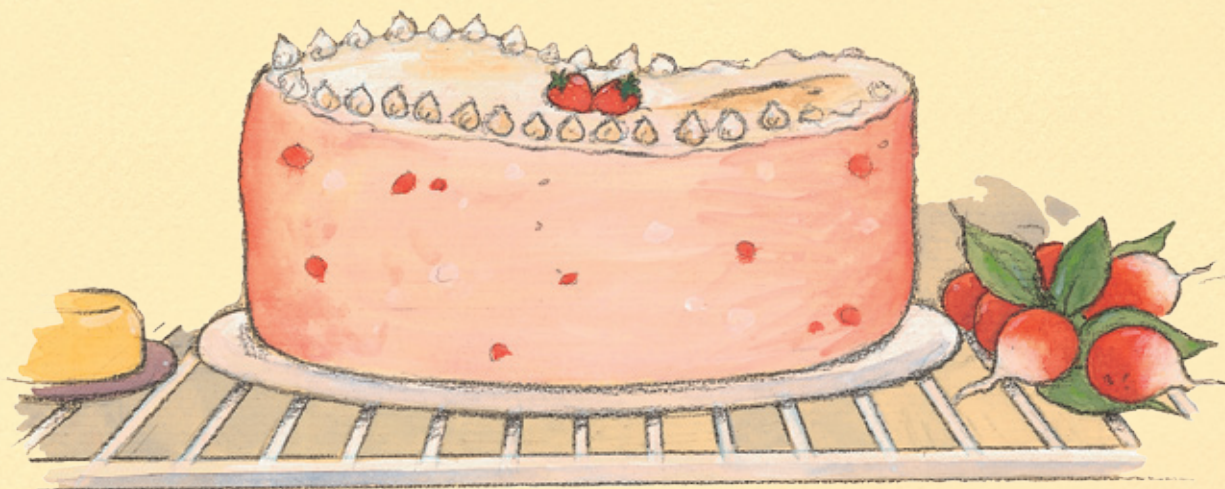

„Ešte z nej ochutnám
malinký kúsok.“

No Barborka namiesto
toho, aby sa torty len
dotkla, strčila do nej
celý prst.

„Ach!“ zľakla sa, keď
uvidela dieru, ktorú
urobila. „Rýchlo
to opravím,
aby ocko nič
nezbadaľ.“

Čím viac ponárala prst do torty, aby svoju chybu napravila, o to bola diera väčšia.

Barborke sa po lícach rozkotúľali slzy.
„Čo mám robiť?“ vzlykala. „Ocko a mama sa budú
veľmi hnevať.“

